

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

KOMMISSIONEN

**Kommissionens tillkännagivande om förlikningsförfaranden i samband med beslut enligt artikel 7
och artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 i kartellärenden**

(Text av betydelse för EES)

(2008/C 167/01)

1. INLEDNING

1. I detta tillkännagivande anges ramen för belöning av samarbete under förfaranden som har inletts i syfte att tillämpa artikel 81 i EG-fördraget ⁽¹⁾ i kartellärenden ⁽²⁾. Förlikningsförfarandet kan ge kommissionen möjlighet att handlägga fler ärenden med samma resurser, vilket främjar allmänhetens intresse av att kommissionen bestraffar karteller effektivt och snabbt samtidigt som det ger en större avskräckande verkan generellt. Det samarbete som omfattas av detta tillkännagivande skiljer sig från det som regleras av kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter ⁽³⁾ (tillkännagivandet om förmånlig behandling), dvs. att företag frivilligt lägger fram bevis så att kommissionens undersökning kan inledas eller gå framåt. Om det samarbete som ett företag erbjuder omfattas av tillämpningsområdet för båda tillkännagivandena, kan det belönas kumulativt ⁽⁴⁾.

2. Om parterna i ett förfarande är beredda att medge att de har deltagit i en kartell som strider mot artikel 81 i

fördraget och att medge ansvar för detta kan de också, på det sätt och med de garantier som anges i detta tillkännagivande, bidra till att påskynda det förfarande som leder fram till ett beslut enligt artikel 7 och artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽⁵⁾. I sin egenskap av utredande myndighet och fördragets väktare med befogenhet att fatta beslut som omfattas av gemenskapsdomstolarnas domstolskontroll, förhandlar kommissionen inte om förekomsten av en överträdelse av gemenskapsrätten och om lämpliga påföljder, men den kan belöna sådant samarbete som beskrivs i detta tillkännagivande.

3. Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ⁽⁶⁾ innehåller de centrala praktiska reglerna för förfaranden i antitrustärenden, inbegripet de regler som är tillämpliga vid en förlikning. Förordning (EG) nr 773/2004 ger i detta hänseende kommissionen en skönsmässig befogenhet att avgöra om den ska undersöka möjligheterna till en förlikning eller inte i kartellärenden, samtidigt som den säkerställer att parterna inte kan tvingas att välja förlikningsförfarandet.

4. Ett effektivt genomdrivande av gemenskapens konkurrenslagstiftning bygger på att parternas rätt till försvar respekteras fullt ut, vilket är en grundläggande princip i gemenskapsrätten som ska respekteras under alla omständigheter, särskilt i antitrustförfaranden som kan leda till påföljder.

⁽¹⁾ Hänvisningar i detta tillkännagivande till artikel 81 omfattar också artikel 53 i EES-avtalet, när kommissionen tillämpar denna artikel i enlighet med reglerna i artikel 56 i EES-avtalet.

⁽²⁾ Karteller är avtal och/eller samordnade förfaranden mellan två eller flera konkurrenter med syfte att samordna deras konkurrensbeteende på marknaden och/eller påverka de relevanta konkurrensfaktorerna genom att fastställa inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor, tilldelning av produktions- eller försäljningskvoter, uppdelning av marknader inklusive anbudsuppgörelser, import- eller exportbegränsningar och/eller konkurrensbegränsande åtgärder riktade mot andra konkurrenter. Sådana arrangemang är bland de allvarligaste överträdelsorna av artikel 81 i EG-fördraget.

⁽³⁾ EUT C 298, 8.12.2006, s. 17.

⁽⁴⁾ Se punkt 33.

⁽⁵⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/2006 (EUT L 269, 28.9.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 123, 27.4.2004, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 622/2008 (EUT L 171, 1.7.2008, s. 3).

Reglerna för hur kommissionens undersökningar vid tillämpningen av artikel 81 i fördraget ska bedrivas bör därför säkerställa att berörda företag och företagssammanslutningar under loppet av det administrativa förfarandet lämnas tillfälle att yttra sig om riktigheten och relevansen hos de sakförhållanden, invändningar och omständigheter som ligger till grund för kommissionens påståenden ⁽¹⁾.

2. FÖRFARANDE

5. Kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att avgöra om det i ett ärende kan vara lämpligt att undersöka om parterna har intresse av att inleda förlikningsdiskussioner och att avgöra om sådana diskussioner ska inledas eller avbrytas eller om en förlikning ska ingås. I detta hänseende kan kommissionen beakta hur stor sannolikheten är för att ett samförstånd med parterna i fråga om omfattningen av de potentiella invändningarna ska kunna uppnås inom en rimlig tidsram, mot bakgrund av omständigheter som t.ex. antalet berörda parter, vilka meningsskiljaktigheter angående fördelning av ansvar som kan förutses och i vilken utsträckning sakförhållanden bestrids. Utsikterna att uppnå effektivitetsvinster till följd av förlikningsförfarandet, inbegripet hur stor arbetsbörda det innebär att ge tillgång till icke-konfidentiella versioner av handlingarna i ärendet, kommer att bedömas med utgångspunkt från vilka framsteg som redan har gjorts i förfarandet. Andra överväganden kan göras, t.ex. om förfarandet kan leda till ett prejudikat. Kommissionen kan också besluta att avbryta förlikningsdiskussioner om parterna i förfarandet samordnar att förvanska eller undanröja bevis som är relevant för fastställandet av överträdelsen, eller någon del därav, eller för beräkningen av tillämpliga böter. Förvanskning eller undanröjande av bevis som är relevant för fastställandet av överträdelsen eller någon del därav kan också utgöra en försvårande omständighet i den mening som avses i punkt 28 i kommissionens riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽²⁾ (riktlinjerna om böter) och kan betraktas som bristande samarbete i den mening som avses i punkterna 12 och 27 i tillkännagivandet om förmånlig behandling. Kommissionen kan inleda förlikningsdiskussioner endast om de berörda parterna begär det skriftligen.

6. Parterna i förfarandet har inte någon rätt till förlikning, men om kommissionen anser att ett ärende i princip lämpar sig för detta förfarande kommer den att undersöka om alla parter i ett och samma förfarande är intresserade av en förlikning.

7. Parterna i förfarandet får inte för någon tredje part i någon jurisdiktion röja innehållet i diskussionerna eller i de handlingar som de har fått tillgång till i förlikningsförfarandet, om de inte först har fått ett uttryckligt godkännande från kommissionen. Varje överträdelse i detta hänseende kan

leda till att kommissionen bortser från företagets begäran om ett förlikningsförfarande. Sådant röjande kan också utgöra en försvårande omständighet i den mening som avses i punkt 28 i riktlinjerna om böter och kan betraktas som bristande samarbete i den mening som avses i punkterna 12 och 27 i tillkännagivandet om förmånlig behandling.

2.1 Inledande av ett förfarande och undersökning av utsikterna till en förlikning

8. När kommissionen överväger att fatta ett beslut enligt artikel 7 och/eller artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003, måste den först identifiera de juridiska personer som kan åläggas en påföljd för en överträdelse av artikel 81 i fördraget och erkänna dessa som parter i förfarandet.

9. Kommissionen kan inleda ett förfarande enligt artikel 11.6 i förordning (EG) nr 1/2003 i syfte att fatta ett sådant beslut vid vilken tidpunkt som helst, dock senast den dag då den utfärdar ett meddelande om invändningar till de berörda parterna. Artikel 2.1 i förordning (EG) nr 773/2004 anger vidare att om kommissionen anser det vara lämpligt att utforska parternas intresse av att inleda förlikningsdiskussioner kommer den att inleda förfarandet senast den dag då den antingen utfärdar ett meddelande om invändningar eller begär att parterna skriftligen uttrycker sitt intresse för att inleda förlikningsdiskussioner, beroende på vilken dag som infaller först.

10. Efter det att ett förfarande enligt artikel 11.6 i förordning (EG) nr 1/2003 har inletts, är kommissionen ensam behörig att tillämpa artikel 81 i fördraget på ärendet i fråga.

11. Om kommissionen anser att det är lämpligt att utforska parternas intresse för att inleda förlikningsdiskussioner kommer den att fastställa en tidsfrist på minst två veckor enligt artikel 10a.1 och artikel 17.3 i förordning (EG) nr 773/2004, inom vilken parterna i förfarandet skriftligen ska ange huruvida de avser att inleda förlikningsdiskussioner i syfte att i ett senare skede eventuellt inkomma med förlikningsinlagor. Denna skriftliga förklaring innebär inte att parterna medger att de har deltagit i en överträdelse eller att de har varit ansvariga för den.

12. När kommissionen inleder ett förfarande mot två eller flera parter inom samma företag kommer kommissionen att informera var och en av de övriga rättsliga enheter som den har identifierat inom samma företag och som också berörs av förfarandet. Om de berörda parterna i sådana fall vill delta i förlikningsdiskussioner ska de utse gemensamma företrädare med vederbörlig fullmakt att agera på deras vägnar senast vid utgången av den tidsfrist som avses i punkt 11. Syftet med att utse gemensamma företrädare är endast att underlätta förlikningsdiskussionerna och det påverkar inte på något sätt fördelningen av ansvaret för överträdelsen mellan de olika parterna.

⁽¹⁾ Domstolens dom i mål 85/76, Hoffmann-La Roche & Co. AG mot kommissionen, REG 1979, s. 461, svensk specialutgåva s. 315, punkterna 9 och 11.

⁽²⁾ EUT C 210, 1.9.2006, s. 2.

13. Kommissionen kan bortse från en ansökan om immunitet mot eller nedsättning av böter enligt tillkännagivandet om förmånlig behandling på den grunden att den har getts ut efter det att den tidsfrist som avses i punkt 11 har löpt ut.

2.2 Förlikningsförfarandet påbörjas: förlikningsdiskussioner

14. Om vissa av parterna i förfarandet begär att förlikningsdiskussioner ska inledas och dessa parter uppfyller villkoren i punkterna 11 och 12, kan kommissionen besluta att förlikningsförfarandet ska ske i form av bilaterala kontakter mellan kommissionens generaldirektorat för konkurrens och de företag som är intresserade av en förlikning.
15. Kommissionen har en skönsmässig befogenhet att avgöra om det är lämpligt att föra bilaterala förlikningsdiskussioner med vart och ett av företagen och i vilken takt detta ska ske. Enligt artikel 10a.2 i förordning (EG) nr 773/2004 innefattar detta att, beroende på hur förlikningsförfarandet fortskrider, avgöra i vilken ordning de bilaterala förlikningsdiskussionerna ska hållas och när upplysningar ska lämnas ut, även den bevisning i kommissionens akt som har använts för att fastställa kommissionens potentiella invändningar och vilka böter som kan komma att åläggas⁽¹⁾. Uppgifter kommer att lämnas ut inom rimlig tid allt eftersom diskussionerna fortskrider.
16. Genom att upplysningar kan lämnas ut i ett så tidigt skede i samband med förlikningsdiskussioner enligt artikel 10a.2 och artikel 15.1a i förordning (EG) nr 773/2004 kommer parterna att vara underrättade om de viktigaste omständigheter som hittills har beaktats, såsom de påstådda sakförhållandena och kvalificeringen av dessa, den påstådda kartellens allvar och varaktighet, fördelningen av ansvar, en uppskattning av storleken på sannolika böter och vilken bevisning som har använts för att fastställa de potentiella invändningarna. De kommer därmed att kunna bestämma sin inställning till de invändningar som kan komma att framföras mot dem och kunna fatta ett välgrundat beslut om huruvida de vill ingå en förlikning eller inte. På begäran av en part kommer kommissionens avdelningar också att bevilja denne tillgång till icke-konfidentiella versioner av alla tillgängliga handlingar som förtecknas i akten vid den tidpunkten, om det är motiverat för att parten ska kunna bestämma sin inställning till en tidsperiod eller någon annan aspekt av kartellen⁽²⁾.
17. Om förlikningsdiskussionerna leder till samförstånd i fråga om omfattningen av de potentiella invändningarna och i fråga om uppskattningen av storleken på de böter som det är sannolikt att kommissionen kommer att ålägga, och kommissionen intar den preliminära ståndpunkten att effektivitetsvinster sannolikt kommer att uppnås mot bakgrund av de framsteg som gjorts totalt sett, kan kommissionen bevilja en slutlig tidsfrist på minst 15 arbetsdagar inom vilken ett företag ska ge in en slutlig förlikningsinläga enligt artikel 10a.2 och artikel 17.3 i förordning (EG) nr 773/2004. Tidsfristen kan förlängas efter en motiverad begäran. Innan tidsfristen beviljas kommer parterna att ha rätt att på begäran få tillgång till de upplysningar som avses i punkt 16.
18. Parterna kan vända sig till förhørsombudet i vilket skede som helst av förlikningsförfarandet avseende rättssäkerhetsfrågor som kan uppkomma. Förhørsombudets uppgift är att se till att rätten till försvar iakttas.
19. Om de berörda parterna inte ger in en förlikningsinläga kommer det förfarande som leder fram till det slutliga beslutet för deras vidkommande att följa de allmänna bestämmelserna, särskilt i artikel 10.2, artikel 12.1 och artikel 15.1 i förordning (EG) nr 773/2004, i stället för bestämmelserna om förlikningsförfarandet.

2.3 Förlikningsinlagor

20. Parter som väljer ett förlikningsförfarande måste ge in en formell begäran om förlikning i form av en förlikningsinläga. Den förlikningsinläga som det hänvisas till i artikel 10a.2 i förordning (EG) nr 773/2004 bör innehålla följande uppgifter:
- a) Ett tydligt och otvetydigt medgivande av parternas ansvar för en överträdelse, som ska beskrivas i sammanhang avseende dess syfte, det eventuella genomförandet av den, de viktigaste sakförhållandena, hur dessa ska kvalificeras rättsligen, bland annat parternas roll och hur länge de har deltagit i överträdelsen, i enlighet med resultaten av förlikningsdiskussionerna.
 - b) En angivelse⁽³⁾ av det högsta bötesbelopp som parterna räknar med att åläggas av kommissionen och som parterna skulle godta inom ramen för ett förlikningsförfarande.
 - c) En bekräftelse från parterna om att de i tillräcklig mån har underrättats om de invändningar som kommissionen avser att framföra mot dem och att de har givits tillräckliga möjligheter att lägga fram sina synpunkter för kommissionen.

⁽¹⁾ Hänvisningen till "de böter som kan komma att åläggas" i artikel 10a.2 i förordning (EG) nr 773/2004 ger kommissionens avdelningar möjlighet att underrätta de parter som berörs av förlikningsdiskussioner om en uppskattning av de böter de kan komma att åläggas mot bakgrund av den vägledning som ges i riktlinjerna om böter och i bestämmelserna i detta tillkännagivande och i tillkännagivandet om förmånlig behandling.

⁽²⁾ För detta ändamål kommer parterna att få en förteckning över alla tillgängliga handlingar i akten vid den tidpunkten.

⁽³⁾ Enligt resultatet av de diskussioner som anges i punkterna 16 och 17.

- d) En bekräftelse från parterna om att de mot bakgrund av det ovanstående inte avser att begära tillgång till handlingar eller att få höras igen vid ett muntligt hörande, förutom för det fall att kommissionen inte beaktar deras förlikningsinlaga i meddelandet om invändningar och beslutet.
- e) En angivelse av att parterna godtar att ta emot meddelandet om invändningar och det slutliga beslutet enligt artikel 7 och artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003 på ett överenskommet officiellt gemenskapsspråk.
21. De medgivanden och bekräftelser som parterna lämnar i syfte att uppnå en förlikning är ett uttryck för deras åtagande att samarbeta i den snabba handläggning av ärendet som följer på förlikningsförfarandet. Medgivandena och bekräftelserna är dock förenade med villkoret att kommissionen godtar deras begäran om förlikning, inbegripet det förväntade högsta bötesbeloppet.
22. En begäran om förlikning kan inte återkallas ensidigt av den part som har gett in den, utom för det fall att kommissionen inte beaktar förlikningsinlagan, först i ett meddelande om invändningar och därefter i ett slutligt beslut (se punkterna 27 och 29). Det anses att förlikningsinlagan har godtagits i meddelandet om invändningar om detta överensstämmer med innehållet i förlikningsinlagan i fråga om de faktorer som anges i punkt 20 a. För att en förlikningsinlaga ska anses ha beaktats i ett slutligt beslut krävs också att de böter som åläggs inte överskrider det högsta bötesbelopp som anges i förlikningsinlagan.
- #### 2.4 Meddelande om invändningar och svar på detta
23. Enligt artikel 10.1 i förordning (EG) nr 773/2004 är det obligatoriskt att som ett förberedande steg i förfarandet delge de berörda parterna ett meddelande om de invändningar som riktas mot dem innan ett slutligt beslut fattas. Kommissionen kommer därför att utfärda ett meddelande om invändningar även i ett förlikningsförfarande ⁽¹⁾.
24. För att parterna på ett korrekt sätt ska kunna utöva sin rätt till försvar bör kommissionen inhämta parternas synpunkter på invändningarna och den bevisning som åberopas som stöd för dem innan den fattar ett slutligt beslut, och kommissionen bör beakta synpunkterna och vid behov ändra sin preliminära analys ⁽²⁾. Kommissionen måste inte endast kunna godta eller förkasta de berörda
- företagens argument utan också göra en egen analys av de faktiska omständigheter som dessa har anfört för att avstå från sådana invändningar som har visat sig ogrundade eller för att faktiskt eller rättsligt, tillrättalägga eller komplettera sin argumentation till stöd för de invändningar den vidhåller.
25. Genom att ge in en formell begäran om förlikning i form av en förlikningsinlaga innan meddelandet om invändningar delges, ger de berörda parterna kommissionen möjlighet att faktiskt beakta deras synpunkter ⁽³⁾ redan under utarbetandet av meddelandet om invändningar, i stället för först innan samrådet med den rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor (rådgivande kommittén) eller innan det slutliga beslutet fattas ⁽⁴⁾.
26. Om parternas förlikningsinlagor beaktas i meddelandet om invändningar bör de berörda parterna inom en tidsfrist på minst två veckor som kommissionen fastställer enligt artikel 10a.3 och artikel 17.3 i förordning (EG) nr 773/2004 svara på meddelandet genom att helt enkelt (och otvetydigt) bekräfta att meddelandet om invändningar överensstämmer med innehållet i deras förlikningsinlagor och att deras åtagande att följa förlikningsförfarandet kvarstår. Om ett sådant svar inte inkommer kommer kommissionen att notera att parten inte har uppfyllt sitt åtagande och kommissionen kan också bortse från partens begäran om att följa förlikningsförfarandet.
27. Kommissionen förbehåller sig rätten att anta ett meddelande om invändningar som inte beaktar parternas förlikningsinlagor. Om den gör det kommer de generella bestämmelserna i artikel 10.2, artikel 12.1 och artikel 15.1 i förordning (EG) nr 773/2004 att tillämpas. De medgivanden som parterna har gjort i förlikningsinlagorna anses då ha återkallats och de kan inte användas som bevisning mot någon av parterna i förfarandet. De berörda parterna skulle således inte längre vara bundna av sina förlikningsinlagor och de skulle beviljas en tidsfrist för att efter begäran lägga fram sitt försvar på nytt, vilket även innebär att de kan begära tillgång till handlingar i ärendet och ett muntligt hörande.

2.5 Kommissionens beslut och belöning vid förlikning

28. När parterna har svarat på meddelandet om invändningar och bekräftat sitt åtagande att ingå en förlikning, kan kommissionen med stöd av förordning (EG) nr 773/2004 utan vidare förfarandeåtgärder fatta ett slutligt beslut enligt

⁽¹⁾ I samband med ett förlikningsförfarande bör meddelandet om invändningar innehålla de uppgifter som gör det möjligt för parterna att bekräfta att meddelandet beaktar deras förlikningsinlagor.

⁽²⁾ I enlighet med fast rättspraxis ska kommissionen grunda sina beslut endast på invändningar som de berörda parterna har fått tillfälle att yttra sig över. De ska för detta ändamål ha rätt att få tillgång till kommissionens handlingar i ärendet, med förbehåll för företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

⁽³⁾ I detta hänseende anges i skäl 2 i förordning (EG) nr 622/2008 att "[...] Ett så tidigt utlämnande av uppgifter bör ge de berörda parterna möjlighet att lägga fram sina synpunkter på de invändningar som kommissionen avser att framföra mot dem och i fråga om deras eventuella ansvar."

⁽⁴⁾ Enligt vad som krävs i artikel 11.1 i förordning (EG) nr 773/2004 respektive i artikel 27.1 i förordning (EG) nr 1/2003.

- artikel 7 och/eller artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003 efter att ha hört rådgivande kommittén enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 1/2003. Detta innebär särskilt att dessa parter inte längre kan begära ett muntligt hörande eller tillgång till handlingarna i ärendet när deras förlikningsinlagor väl har beaktats i meddelandet om invändningar i enlighet med artikel 12.2 och artikel 15.1a i förordning (EG) nr 773/2004.
29. Kommissionen förbehåller sig rätten att fatta ett slutligt beslut som avviker från den preliminära hållning som den gav uttryck för i det meddelande om invändningar där parternas förlikningsinlagor beaktades, antingen mot bakgrund av rådgivande kommitténs yttrande eller av andra lämpliga skäl med hänsyn till att kommissionen har den slutliga beslutanderätten. Om kommissionen avser att följa den vägen kommer den emellertid att underrätta parterna om denna avsikt och delge dem ett nytt meddelande om invändningar, för att ge dem möjlighet att förbereda sitt försvar i enlighet med de allmänna förfarandereglerna. Parterna skulle då även ha rätt att få tillgång till handlingar i ärendet, att begära ett muntligt hörande och att svara på meddelandet om invändningar. De medgivanden som parterna gjort i förlikningsinlagorna skulle anses ha återkallats och skulle inte kunna användas mot någon av parterna i förfarandet.
30. Det slutliga bötesbeloppet i ett visst ärende fastställs i det beslut där kommissionen konstaterar en överträdelse enligt artikel 7 och ålägger böter enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003.
31. I linje med kommissionens praxis kommer ett företags samarbete med kommissionen enligt detta tillkännagivande under det administrativa förfarandet att anges i beslutet som en förklaring till bötesbeloppets storlek.
32. Om kommissionen beslutar att belöna ett företag för att det har samarbetat inom ramen för detta tillkännagivande, kommer den att sänka bötesbeloppet med 10 % efter beaktande av tröskelvärdet på 10 % enligt riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾. Eventuella särskilda höjningar i avskräckande syfte ⁽²⁾ kommer inte att överstiga en multiplisering med två.
33. I ärenden där en förlikning ingås även med parter som har ansökt om förmånlig behandling kommer den sänkning av bötesbeloppet som beviljas för förlikningen att läggas till den belönings som ges enligt reglerna om förmånlig behandling.
34. Detta tillkännagivande är tillämpligt på alla ärenden som är under handläggning vid kommissionen vid den tidpunkt då det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och därefter.
35. Tillgång till förlikningsinlagor beviljas bara de mottagare av ett meddelande om invändningar, som inte har begärt förlikning, förutsatt att de – tillsammans med de juridiska ombud som beviljas tillgång för deras räkning – åtar sig att inte på mekanisk eller elektronisk väg ta kopior av information i de förlikningsinlagor till vilka tillgång beviljats och att se till att den information som kan fås från förlikningsinlagan endast används för rättsliga eller administrativa förfaranden som avser tillämpningen av de av gemenskapens konkurrensregler som det är fråga om i det aktuella administrativa förfarandet. Andra parter, till exempel klagande, kommer inte att beviljas tillgång till förlikningsinlagor.
36. Om sådan information används i ett annat syfte under förfarandet kan det betraktas som bristande samarbete i den mening som avses i punkterna 12 och 27 i tillkännagivandet om förmånlig behandling. Om den otillåtna användningen sker efter det att kommissionen har fattat ett förbudsbeslut i ärendet, kan kommissionen dessutom vid ett rättsligt förfarande i gemenskapsdomstolarna yrka att dessa höjer böterna för det ansvariga företaget. Skulle upplysningarna vid någon tidpunkt användas i annat syfte, med biträde av ett externt rättsligt ombud, får kommissionen rapportera det inträffade till detta rättsliga ombuds branschorganisation för att denna ska vidta disciplinära åtgärder.
37. Förlikningsinlagor som lämnats enligt detta tillkännagivande kommer att skickas till konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1/2003 endast under förutsättning att villkoren i tillkännagivandet om nätverket ⁽³⁾ uppfylls och under förutsättning att konkurrensmyndigheten beviljar samma sekretesskydd som kommissionen.
38. På sökandens begäran kan kommissionen godta att förlikningsinlagor lämnas muntligt. Muntliga förlikningsinlagor kommer att spelas in och transkriberas i kommissionens lokaler. I enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1/2003 och artikel 3.3 och 17.3 i förordning (EG) nr 773/2004 kommer företag som lämnar muntliga förlikningsinlagor att ges möjlighet att kontrollera att upptagningen, som finns tillgänglig i kommissionens lokaler, är korrekt i tekniskt hänseende och att utan dröjsmål korrigera innehållet i den muntliga redogörelsen och kontrollera att transkriptionen är korrekt.
39. Kommissionen kommer inte att lämna över förlikningsinlagor till nationella domstolar utan de berörda sökandes tillstånd i enlighet med bestämmelserna i kommissionens tillkännagivande om samarbete mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar vid tillämpning av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ⁽⁴⁾.
40. Kommissionen anser att ett offentliggörande av handlingar och skriftliga redogörelser som har mottagits eller muntliga redogörelser (bland annat förlikningsinlagor) som har tagits upp i samband med ett förfarande enligt detta tillkännagivande i allmänhet skulle undergräva skyddet för

⁽¹⁾ EUT C 210, 1.9.2006, s. 2.

⁽²⁾ Punkt 30 i riktlinjerna om böter.

⁽³⁾ Kommissionens tillkännagivande om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter (EUT C 101, 27.4.2004, s. 43).

⁽⁴⁾ EUT C 101, 27.4.2004, s. 54, punkt 26.

vissa allmänna eller enskilda intressen, till exempel skyddet för syftet med inspektioner och utredningar, i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾, även efter det att ett beslut har fattats.

41. Slutliga beslut som kommissionen fattar enligt förordning (EG) nr 1/2003 kan bli föremål för domstolens prövning i enlighet med artikel 230 i fördraget. Enligt artikel 229 i fördraget och artikel 31 i förordning (EG) nr 1/2003 har EG-domstolen vidare en obegränsad behörighet att pröva beslut om böter som fattats med stöd av artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003.

Översikt över det förfarande som leder till antagandet av ett (förliknings)beslut enligt artiklarna 7 och 23 i förordning (EG) nr 1/2003

I Sedvanlig undersökning

- Parterna kan visa sitt intresse för en eventuell förlikning.

II Undersökning av möjligheterna till förlikning

- Skrivelse till alla företag (och medlemsstater) med uppgift om beslutet att inleda ett förfarande som syftar till förlikning (artikel 11.6) och med uppmaning till dem att uttrycka sitt intresse för förlikning.

III Bilateral förlikningsdiskussioner

- Framläggande och utbyte av argument med avseende på eventuella invändningar, ansvar, högsta och lägsta nivå för böterna.
- Framläggande av bevisning som använts för att fastställa eventuella invändningar, ansvar, böter.
- Framläggande av övriga icke-konfidentiella versioner av handlingar i ärendet när så är berättigat.

IV Förlikning

- Villkorliga förlikningsinlagor från företagen, med gemensamma företrädare i tillämpliga fall.
- GD Konkurrens skickar ett mottagningsbevis.

V "Förlikade" meddelanden om invändningar

- Delgivning av meddelanden om invändningar i kortform där företagens förlikningsinlagor beaktas i lämpliga fall.
- Företagens svar på meddelandet om invändningar där det tydligt bekräftas att företagens förlikningsinlagor har beaktats.

VI "Förlikningsbeslut" enligt artiklarna 7 och 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003

- Rådgivande kommittén om ett utkast till slutligt beslut i kortform.

Om kommissionskollegiet godkänner:

- Antagande av slutligt beslut i kortform.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.